

ning, der har fundet Sted for Bygningernes Vedkommende. Men her maa det ærede Medlem jo erindre, at denne Værdistigning for Bygningernes Vedkommende særlig har fundet Sted i de sidste 2—2½ Aar, og den Vurdering, som her lægges til Grund, blev foretaget i 1916, da Værdistigningen for Bygningerne ikke havde fundet Sted i noget videre Omfang. Dertil kommer, at der her slet ikke sættes noget Skel mellem Bygninger og Jord, Jord og Bygninger falder her fuldstændig sammen og gaar begge ind under det Fradrag, der er Tale om at foretage. Jeg staar, som sagt, noget tvivlende overfor, hvorvidt Foranstaltningen kan siges at være rigtig, og det forekommer mig, at den Udtalelse i Folketingets Udvalgs Betænkning, at man er enig om at anse Princippet: lige Skat paa lige Jord, for det, der bør lægges til Grund for en rationel Jordbeskatning, er noget mærkelig, eftersom man ved et Forslag som det, Talen her er om, jo gaar lige i den modsatte Retning. Hvis der nu ved dette Fradrag alene var Spørgsmaal om at tage Hensyn til den ubemidlede Del af Befolkningen, skulde jeg ikke indvende noget derimod, thi det var jo netop Tanken i 1903 ved det Fradrag, der da blev fastsat i Loven om Ejendomsskyld, at fritage den ubemidlede Del af Befolkningen. Nu gaar man imidlertid en anden Vej, nu tager man alle med uden Hensyn til, om de er bemidlede eller ubemidlede, og det tvivler jeg om er rigtigt. Der er, hvis dette Forslag gennemføres, ikke saa ganske faa Medlemmer af Rigsdagen, der vil blive fritaget for at svare Ejendomsskyld til Staten. Der er forhenværende og nuværende Ministre, som vil blive fritaget. Men jeg kan oprigtig talt ikke se, at det skulde være fuldt ud rigtigt at gaa den Vej. Navnlig forekommer det mig noget betænkeligt ved en midlertidig Lov, som derved her er Tale om. Jeg vil endvidere gøre det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds opmærksom paa, at da Ejendomsskylden blev indført i 1903, var det ikke alene Tanken, at den skulde være Erstatning for de gamle Hartkornsskatter, Gammelsskatten, Land- og Ligningsskatten, men det var ogsaa Formaalet, at den skulde være en Erstatning for Bygningsafgiften. Dette Forslag gaar imidlertid endnu videre. Efter min Opfattelse berører det ikke alene Ejendomsskylden til Staten, men ogsaa Ejendomsskylden til Kommunerne, og her har vi efter min Opfattelse den største Ulempe, hvis Lovforslaget gennemføres i sin nuværende Skikkelse. Jeg kan ikke se, at det er rigtigt ved en midlertidig Lov som denne at gribe ind i Grundlaget for den kommunale

Beskatning. Følgerne af, at dette sker, er nemlig slet ikke saa lette at overse, der vil ganske sikkert være adskillige Landkommuner, hvor et saadant Indgreb kan faa meget alvorlige Følger for Skatteyderne. Og for Skatteyderne til Amtskommunerne vil Følgerne ogsaa blive af et saadant Omfang, at man i alt Fald, synes jeg, bør nære store Betæneligheder ved at gaa til saadanne Fradrag som det, der her er Tale om. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Finansminister, om han dog ikke maatte kunne billige, at Lovforslaget affattes saaledes, at den kommunale Ejendomsbeskatning holdes udenfor Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag. Hvis der ikke sker nogen Forandring, vil Resultatet blive dette, at et meget stort Antal mindre Villaer omkring i Landet, særlig ved Stationsbyerne, vil blive fritaget for at yde kommunale Ejendomsskatter, og jeg tror dog ikke, at der kan anføres nogen som helst Grund til, at vi skulde gaa til en Lettelse af disse Skatter for Besidderne af saadanne Ejendomme.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, men før jeg slutter, kunde jeg ønske at rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Jeg har nemlig lagt Mærke til, at under disse Forhandlinger om Skattelovene baade i Folketinget og for øvrigt ogsaa her i dette Ting, baade naar Ministeren har talt, og naar Medlemmer af Rigsdagen har talt, har man med den største Omhu undgaaet at nævne et eneste Ord, nemlig Ordet: Sparsommelighed; jeg har slet ikke hørt det nævne. Jeg hørte i Gaar, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) kom med en Antydning i denne Retning, men han var dog forsigtig nok til ikke at nævne dette Ord. Jeg forstaar særdeles godt, at Ministeren og Rigsdagens Medlemmer undgaar at nævne dette Ord, for det vilde jo passe meget daarligt ind i hele Situationen. Navnlig forstaar jeg særdeles godt, at man har undladt at nævne dette Ord, efter at det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) i Sommer brugte en Udtalelse her i Salen, der vist nok lød saaledes: Skidt med, hvad det koster, naar bare Tøsen morer sig. Det var, synes jeg, en Udtalelse, der maatte vække nogen Opmærksomhed omkring i Landet, særlig blandt Skatteyderne, og jeg tør maaske ogsaa sige, at det har vakt nogen Opmærksomhed, at ikke en eneste af Regeringens Medlemmer har fundet den mindste Anledning til at tage Afstand fra denne Udtalelse. Men naar nu Stillingen